

Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư

Chương 329 : Chương 331: Cực khổ chống đỡ

Đình Tấn không hề hay biết rằng, bản thân cùng với cả nhóm của mình đang bị kẻ địch nhòm ngó ở bên ngoài và đám chó hoang này đều chỉ là một mũi tên đánh lạc hướng mà thôi.

Ngay lúc này đây, hắn đang toàn lực tập trung vào quá trình triệu hồi. Từng câu chú ngữ được đọc ra từ miệng hắn nhanh như gió, theo đó vòng tròn ma pháp cũng dần được hoàn thiện bởi những giọt máu tươi trào ra từ miệng vết thương.

Sau khi nhận ra được tác dụng từ hai kỹ năng phụ trợ của Đình Tấn, Long đã đứng đờ đẫn nhìn đối phương một hồi lâu, chính xác hơn là kể từ lúc hắn phát hiện kẻ đứng trước mặt mình đang đọc chú ngữ cùng với dùng máu vẽ vòng tròn pháp thuật.

- “Người... người làm sao biết thần thuật?!”

Trong vô thức, hắn mở miệng lắp bắp hỏi một câu mà có lẽ sẽ rất lâu sau đó mới nhận được câu trả lời.

Mặt khác, sau một hồi lâu chiến đấu, ở khu đất trống ngoài bìa rừng cây thông lúc này đã chồng chất lên đầy rẫy xác của những con chó hoang địa ngục.

Gương mặt Terrell đã không còn vẻ hưng phấn như lúc ban đầu nữa mà đã bị thay thế bởi sự điên cuồng. Trên trán hắn cũng đang rịn ra từng giọt mồ hôi, nhỏ giọt xuống, thấm ướt cả phần áo giáp bên dưới.

Mặc dù những con chó hoang địa ngục này thực lực rất yếu ớt, chỉ cỡ khoảng quái vật cấp 10 trong trò chơi, nhưng bởi vì số lượng của chúng quá đông.

Lại thêm ở đây là hiện thực không có thuộc tính phụ trợ từ trang bị và thuốc khôi phục, cùng với việc bị thương không chỉ mất đi một ít HP mà còn có thể bị mất máu theo thời gian, có thể dẫn đến cái chết.

Chính vì thế cho nên ba người Terrell, Ameerah và Louis bắt buộc phải lui bước về phía sau cố thủ. Hiện tại, bọn họ chỉ còn cách một chút nữa thôi thì đã đến gần sát với vị trí của Đình Tấn.

Nhìn những con chó hoang hết đợt này đến đợt khác tràn từ trong khu rừng ra đông nghìn nghịt như kiến, bọn họ trong đầu không khỏi xuất hiện một ý nghĩ, liệu mình có phải đang đối mặt với kẻ địch dường như vô cùng vô tận hay không.

Dưới chân Rose ở thời điểm này cũng đã nằm rải rác ba băng đạn năng lượng. Khẩu súng laser liên thanh trong tay của nàng cũng đang chuyển dần sang màu đỏ, do bị ảnh hưởng từ đạn năng lượng làm cho nó không ngừng gia tăng nhiệt độ lên nhanh đến chóng mặt.

- “Chỉ huy gọi đội đặc nhiệm! Chúng ta đang bị tập kích và bị bao vây, kẻ địch rất đông. Yêu cầu viện trợ, nhắc lại, yêu cầu viện trợ gấp.”

Ngay khi vừa bắn hết băng đạn năng lượng thứ tư, Rose kích hoạt máy liên lạc trên tai, miệng gấp gáp, khẩn trương kêu gọi.

- “Vansy nghe rõ, chúng ta cũng đang bị tập kích bởi một đám chó hoang. Xin chỉ huy cố gắng chống cự, chúng ta sẽ cố gắng tới đó trong thời gian sớm nhất có thể!”

Giọng nói của Vansy ngay tức khắc vang lên bên tai của mọi người.

Rose biến sắc, đưa mắt nhìn sang Đình Tấn vẫn còn đang bận vẽ vờ vòng tròn ma pháp bằng máu mà rống lên.

- “Tấn! Nhanh lên chúng ta không cầm cự lâu hơn được nữa đâu!”

Vừa nói, tay nàng không ngừng nghỉ một giây phút nào, tranh thủ lấy từ trong túi áo giáp ra một băng đạn năng lượng khác, tra vào súng laser liên thanh, tiếp tục nhắm bắn những con chó hoang địa ngục.

Tiếng hét của Rose vô tình kéo Long ra khỏi dòng suy nghĩ, làm hấn giật mình tỉnh lại sau một hồi thất thần vì những hành động của Đình Tấn.

Nhận ra tình thế cấp bách, nguy hiểm của cả nhóm, hấn mới kinh hồn táng đảm, vòng tay ra sau lưng mình, chụp lấy một cây chùy gai một tay cùng một chiếc khiên tròn nhỏ vắt trên đó, tiến vào trạng thái phòng thủ, chuẩn bị nghênh đón một đầu chó hoang đang lao về phía mình.

Cây chùy gai và chiếc khiên này đều được đúc bằng loại hợp kim đặc biệt cũng là nguyên liệu chính để chế tạo bộ áo giáp mà cả nhóm đang mặc. Có thể nói, độ cứng và độ bền của nó chỉ hơn chứ không hề thua kém với kim cương.

- “Nhân danh thánh thần, ta kêu gọi sức mạnh ánh sáng ẩn giấu trong màn đêm. Thánh Chùy!”

Vung cây chùy gai trong tay chỉ lên không trung, Long lẩm bẩm thì thầm trong miệng một câu.

Chỉ trong chớp mắt sau khi Long vừa nói dứt lời thì trên không trung, giữa màn đêm tăm tối đột ngột xuất hiện một luồng ánh sáng độc nhất vô nhị, chiếu rọi vào hắn, hay nói đúng hơn chính là cây chùy gai trong tay hắn.

Tại khoảnh khắc ánh sáng chiếu rọi xuống, bất ngờ có ba con chó hoang địa ngục lao nhanh tới, đã tiếp cận được Long.

‘Choang’

Hai con phân chia ra hai bên, vung móng vuốt của mình, vỗ tới con mỗi ngay trước mặt. Nhưng đáng tiếc cho bọn chúng, Long đã nhanh tay dùng khiên chặn lại hai đòn công kích này.

Một con chó hoang địa ngục đi sau thì không sử dụng móng vuốt mà ngược lại, nó sử dụng hàm răng sắc bén của mình tấp tới phần eo và hông đang để trống của Long.

Cũng ngay lúc này, tia sáng chiếu rọi từ trên trời xuống cây chùy gai đã bị dập tắt.

- “Đi chết đi!”

Long rống lớn một tiếng, bàn tay siết chặt cây chùy gai đang tỏa ra ánh sáng màu trắng nhàn nhạt, tràn ngập vẻ thần thánh kia, rồi đập mạnh xuống đầu con chó hoang địa ngục.

Cây chùy theo cánh tay đang vung xuống của Long, kéo dài một đường vòng cung, để lại ba đạo tàn ảnh ở phía sau. Tại thời điểm đầu chùy đầy gai sắc nhọn va đập với đầu của con chó hoang thì điều bất ngờ lại xảy

ra.

‘Ầm... ầm ầm ầm...’

Không phải là một mà là liên tục bốn tiếng va đập mạnh vang lên, những đạo tàn ảnh của cây chùy không phải chỉ đơn giản chỉ là những cái bóng mà thôi.

Chúng giống như một thực thể phân thân của cây chùy gai, từng cái nối tiếp nhau nện lên đầu con chó hoang địa ngục, tàn nhẫn mà đập vỡ sọ đầu của nó.

Long không kịp nghỉ lấy hơi thì hai con chó hoang vồ hụt lúc nãy lại tiếp tục nối đuôi nhau, ồ ạt lao về phía hắn.

Giống như một vũ công múa võ kỹ, Long hết vung khiên đón đỡ công kích rồi lại tạt cây chùy gai trong tay mình, làm ra những đạo tàn ảnh tuyệt đẹp nhưng cũng tràn đầy sự chết chóc.

Mỗi một con chó hoang khi đối mặt với đầu chùy gai và ba đạo tàn ảnh của nó thì đều chỉ có một kết cục, đó là hoàn toàn bị hủy diệt.

Cứ như vậy Long hết lần này tới lần khác tiêu diệt từng nhóm chó hoang địa ngục ồ ạt lao tới, thủ vững được khu vực phía sau lưng của Đình Tấn, để cho hắn có thể an toàn thi triển triệu hồi ma thuật.

Từng giây trôi qua theo những giọt máu tươi của Đình Tấn nhỏ lên trên mặt đất...

Bây chó hoang địa ngục càng lúc càng trở nên đông hơn, phía bên Rose

lúc này nếu không phải có Louis phụ giúp chống đỡ thì có lẽ nàng đã bị đàn chó ăn tươi nuốt sống.

- “Tấn! Nhanh lên!”

Rose vừa gấp rút thay đạn, vừa bồn chồn, lo lắng hét lên, hối thúc Đình Tấn.

Nhưng nàng làm sao biết được rằng trong lòng hấn ngay lúc này đây cũng đang nóng như bị lửa đốt. Nếu không phải vì không thể làm gián đoạn khi đang đọc chú ngữ thì có lẽ Đình Tấn cũng đâu cần cầm, đầu đứng im một chỗ tập trung mà để mặc đồng đội của mình chiến đấu như vậy.

Được một lúc, vòng tròn ma thuật của Đình Tấn cũng đã hoàn thành gần xong 98% quá trình vẽ ký hiệu thì bất thành linh, tiếng hét tràn ngập thống khổ của Louis lại vang lên, vọng đi khắp cả khu vực bãi đất trống.

Phân tâm liếc mắt nhìn qua phương hướng mà Louis đang phòng thủ, cặp mắt Đình Tấn lập tức trợn to ra, gân đỏ trong mắt như một cơn sóng thần, nhanh chóng vùi dập, nhấn chìm đi toàn bộ tròng trắng, để cho cặp mắt của hấn chuyển sang một màu đỏ của sự tức giận và phẫn nộ.

Đứng hs2ZauS trước mặt Louis ngay lúc này là một con chó lớn, hay nói đúng hơn là một con chó hoang địa ngục không lồ, có kích cỡ gần như gấp tám, chín lần so với một con bình thường.

Móng vuốt trên hai chân trước của nó đã phá tan ra lớp áo giáp bên ngoài, cắm vào hai phần vai lưng của Louis, đè ép hấn nằm sấp mặt xuống trên đất.

- “Louis!”

Hai tiếng hét vang lên. Ameerah cùng với Terrell phẫn nộ, bước chân xoay chuyển muốn chạy tới tiếp viện cho Louis.

Nhưng đúng lúc ấy thì giọng của Rose lại vang lên, ngăn cả hai người bọn hấn lại.

- “Terrell, giữ nguyên đội hình. Người muốn hại chết cả đội sao?!”

Terrell và Ameerah đang muốn xoay chuyển bước chân thì liền bị lời nói của Rose làm cho khựng lại. Lời nói của Rose là hoàn toàn chính xác, bọn họ không thể rời đi nếu không, một khi đội hình phòng thủ bị phá vỡ thì kết cục chỉ có một là toàn quân bị diệt.

Bất quá, lũ chó hoang địa ngục cũng không để cho bọn họ có nhiều thời gian suy nghĩ. Chúng thấy con mồi lơ là, để lộ ra sơ hở thì làm sao mà bỏ qua được. Thế nên cả đám chó đang bao vây xung quanh Terrell và Ameerah đều đồng loạt xông tới, cuốn lấy bọn họ.

Tưởng chừng như mọi chuyện sẽ bị rơi vào đường cùng, thì tiếng rống giận của Đình Tấn đột ngột vang lên như để trấn an mọi người.

- “Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ! [The Alliance] toàn lực công kích!”

LINK Truyện:

Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/trong-sinh-chi-vong-linh-phap-su-2799821.html>

LINK Chương này:

Chương 331: Cực khổ chống đỡ <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/trong-sinh-chi-vong-linh-phap-su-2799821/chuong-329.html>